

Lithen Bente Christiansen (gift Hasseriis Jensen) født 29 juni 1930

Nedskrevet efter samtale med mor - juli 2006 - Anders

Far: Anton Christiansen. 1897-1964

Mor: Ella Marie Færge 1904 – 1958

Farfar: Frederik Kristiansen 1872 – 1939 udlært som smed i Udbyneder

Farmor: Oline Olesen 1872 – 1910 fra Kastberg

Morfar: Jens Færge 1878 – 1959

Mormor. Karen Nielsen 1881 – 1932

Morfarfar: Jens Færge 1846 - 1923

Morfarmor: Else Marie Færge 1849 – 1929

Frederik Kristiansen var tunghør. Han blev kørt ned af en lastbil på broen i

Hadsund, hvor han arbejdede.

Han boede i Fjordgade 1 til Oline døde som 39 årig i 1908 ??.

Flyttede sammen med ”den gamle kone”, hvis mand lige var død ned i Fjordgade 7.

(senere 3)

Han indrettede værksted i noget af stueetagen samt smedeværksted i udhuset.

Huset blev forsynet med en ekstra etage, selv om det stod på gyngende grund, hvor

han selv flyttede op. Anton flyttede ind i underetagen med familie. Petra havde et

værelse på loftet.

Den gamle kone døde i 1934.

Jens Færge I 1846 – Jens Færge II 1878

Var foruden andet arbejde på gården også færgemand på Havnø Gods.

Da han stoppede som færgemand, byggede han hus i Storegade Hadsund.

Butik nederst og 2 lejligheder ovenpå. Han boede selv i den ene og sønnen i den anden. Sønnen Jens Færge var sadelmager i værkstedet ved siden af. Nogle år efter den gamle døde flyttede

Frederik og Olines børn:

Niels: døde som barn eller ung.

Anton:

Berta: Gift med Julius

Lise. Gift med Aage Nielsen boede i København.

Ejnar: gift med Anna Toft. Boede i huset overfor Fjordgade 7 og fik børnene: Doris, Ole, Hans, Egon, Arne

Petra: Ugift. Havde en grøntforretning. Flyttede hjem til Fjordgade i 1934 for at passe sin far, da ”den gamle kone” døde. Hun boede hos sin bror Anton til hans død i 1964.

Anton:

Var i Nakskov for at blive uddannet som maskinmester lige som sin far. Blev efter en sygdom beskyldt af en lærer for at have været på duktur, og forlod skolen.

Blev i stedet uddannet hjemme i Fjordgade 7 som smed. VVS. Overtog pasningen af 2 vandværker i Hadsund efter sin far. Var aktivt medlem af sangforeningen hele livet. Spillede ”lumber” (kort) med vennerne og svigerfar. Var glad for alternativt smedearbejde. Lave husets fyr om til savsmulsfyring. Savværket lå på den anden side af gaden.

Da han blev gift med Ella boede de først på Storegade i svigerfar Jens Færges hus. Efter skilmissen i 1931 flyttede han til Hjortsminde, der var et boligkompleks over for realskolen, så Ella kunne besøge sine forældre. Børnene blev passet af en ung pige på 15 år indtil ”faster” Inger blev husbestyrerinde. Faster – fordi hun var søster til Bertas mand Julius .

I 1934 flyttede han til Fjordgade 7.

Da Frederik døde i 1939 flyttede han ovenpå og indrettede et tidligere værelse med drejebænk. Nederste lejlighed blev lejet ud. I 1952 flyttede Tove (datter) og Søren ind. Søren var ansat som smed i firmaet.

Ella Marie Færge:

Blev ”muligvis” tvunget af moderen til at gifte sig med Smedemester Anton Christiansen, som måske var et bedre parti end ”bryggeren” Laursen, som hun var forelsket i. Hun fik sønnen Frede sammen med bryggeren indimellem døtrene Tove og Bente med Anton. Da Bente var 1½ år blev de skilt. Ella flyttede til Århus med sønnen Frede, og fik forbud mod at kontakte sine døtre. Anton flyttede, så hun ikke skulle møde pigerne når hun kom på besøg hos forældrene. I Århus fik hun sønnerne Leif og Bent. Jens Færge videregav billeder af Tove og Bentes børn til Ella ved juletid.

Som knap 54årig døde hun af kræft.

Inger:

Blev husbestyrerinde hos Anton efter skilsmissen. Hun havde haft et godt øje til Anton tidligere.

Hun gav pigerne en god opdragelse men malede sammen med faster Petra et ”billede” af en dårlig mor, der var rejst fra sine børn.

Ingers mor blev kaldt bedstemor i Lindalene.

Ingers bror Julius blev gift med faster Bertha, Antons søster.

Lithen Bente

Blev født som 3. barn af Ella Marie, (Tove, Frede og Bente), mens hun var gift med Anton og boede i Storegade, Hadsund i hendes forældres hus. Efter skilsmissen i 1931, flyttede Ella Marie med Frede til Århus. Skilsmissen var absolut, da Anton ikke var far til Frede, og pigerne så kun deres mor et kort øjeblik til en familiebegravelse få år senere.

Pigerne blev først passet af mormor Karen indtil Anton flyttede til Hjortsminde, så Ella Marie ikke skulle møde dem, når hun besøgte sine forældre. Der blev de passet af en ung pige på 15 år, senere kom faster Inger til som husbestyrerinde til sin død i 58? I lejligheden ved siden af boede Antons søster Bertha med sin mand Julius, som var bror til Inger.

Inger gav pigerne en god opdragelse men malede sammen med faster Petra med et ”billede” af en dårlig mor, der var rejst fra sine børn.

I 1934 flyttede familien til Fjordgade 7. En nabo ville beholde Bentes bamse som minde, men hun blev vred og slog ham. Farfar Frederik kom og tog Bente med til det nye hus og Tove følte sig forbigået. Farbror Ejner og tante Anna boede overfor og serverede rødgrød på trappen udenfor.

Bente begyndte i kommuneskolen i april 1937. I anden klasse fik hun skarlagensfeber, der var meget smitsomt, og blev indlagt på hospitalet i 6 uger på en 4 sengs-stue. Familien måtte stå på et stillads udenfor og vinke. Samtidig døde bedstefar Frederik og krigen brød ud. Det var derfor noget uhyggeligt for en lille ensom pige, når træerne kastede skygger på vinduet. Hun fik der lært ordet ”desinficere”. Efter 6 uger i sengen skulle benene genoptrænes og alligevel snublede hun, da hun skulle løbe over marken.

Som barn nåede hun at gå til både klaverspil, dans, spejder og gymnastik.

Efter 3 måneder i 5. klasse på kommuneskolen skiftede Bente til Realskolen som blev kommunal. Der begyndte man først skoleåret i august måned. Bente gik i Realskolen fra 5-9 klasse hvor hun sluttede med Præliminæreksamen med udmærkelse.

Fra 5. klasse fik hun Jens som klasselærer – det var en smart fyr, som hun ikke kunne lide, men i løbet af året vendte billedet og hun var forelsket i ham lige til hans død.

Da hun fyldte 15 år sendte han en lille bog med kunst og ordene: *For uundværlig hjælp med protokolføring i årets løb. Venlig hilsen og tillykke.* Til skoleballet var hun den eneste pige der opnåede 2 danse med ham. I sommeren efter eksamen havde Jens arrangeret en tur til Norge med klassen. Undervejs var der mange hemmelige blikke og ved et underligt tilfælde var de alene på dækket. Når flokken skulle ud at bade gav de hinanden hånden under vandet og på hjemturen i toget fra Frederikshavn dristede han sig til at sige: *skal vi ikke plukke blomster sammen på engen i morgen.*

Faster Inger havde læst Bentes dagbøger, hvor der stod utroligt meget om Jens, så hun inviterede ham til middag i Fjordgade. Bagefter tog de på en rotur på fjorden. Til Bentes forundring rejste Jens til København på årskursus, nu kunne de jo endelig mødes efter at hun var gået ud af skolen. Hun gik da på handelsgymnasiet i Ålborg i 2 år, så hun kunne møde ham når han besøgte sine forældre i Nr. Sundby.

Da hun fyldte 18 år havde Jens lavet et fint skrivebord i mahogni med klap og skuffer. I en af skufferne lå 2 forlovelsesringe. Far Anton mente hun var lovlig ung til ægteskab, i øvrigt skulle der også kongebrev til. Derfor arbejdede hun et år på kontor i Herning. Jens var en velkommen gæst hos Anton.

3 dage efter hendes 19 års fødselsdag blev Bente gift med den nu 30årige Jens i Hadsund. De flyttede til Dagnæs ved Horsens og ½ år senere til Skjold centralskole. Bente brød sig ikke om at skulle komme sammen med de gamle lærere i Hadsund. Senere var hun ked af at hun havde lokket Jens væk fra realskolen og de store elever. I skjold fødte hun Anders og Kirstin i henh. 1951 og 53

”Bryllupsrejsen” blev endelig effektueret og gik til Schweiz, hvor Jens forlagde den strikketrøje hun lige havde lavet til ham.

Nytår 1955 flyttede familien til Elev, hvor Jens blev førstelærer og degn, Bente blev organist til 1980 og Ib og Anne blev født i 1955 og 1957.

Bedstefar Anton mente at der nu var 2 skjoldunger og 2 elever.

I 1958 startede Bente et lille forskolehold med børn på 3-6 år, før man havde egentlige børnehaveklasser i Danmark.

I 1959 flyttede andenlæreren fra skolen, og Bente blev ansat som timelærer med 28 timer ugentlig. Samtidig begyndte hun på Marselisborg seminarium på aftenhold.

Det femte år foregik om dagen og til dimissionen deltog far Anton (½ år før sin død). Samme sommer 1964 blev Anders konfirmeret, så der var en fælles fest med pølsebord for dem der havde givet gaver.

Det er svært at forestille sig, hvordan man har et fuldtidsjob og går på seminariet hver aften, mens man har 4 mindre børn. Det klarede Bente. De første år var der en barnepige, senere var aftensmaden delegeret ud til børnene. 1 lavede hovedret – 1 lavede forret eller dessert, 1 dækkede bord og 1 ryddede op. Rotation hver uge og madplanerne lå klar en måned frem. Familien havde opvaskemaskine ”Sofie” og tøjet blev sendt på vaskeri. Jens puttede først de 2 små og senere de 2 store. Selvfølgelig med godnathistorie. Laura Ingalls Wilders samlede værker.

Bente arvede 35.000 kr. efter sin far.

I foråret 1965 fandt Jens og Bente et lille hus med 15 td. Land i Ammelhede til 35.000 kr. , som de forelskede sig i. Huset var sølle, med vandpumpe i gården og lokum bagved. Men det var et fristed med mose, bakker, bæk gennem gården, får, hest, træer, stork og blomster. Murene stod på mosejord og måtte udskiftes inden de væltede, og der blev bygget om.

I 1975 blev der bygget til med badeværelse, soveværelse og gæsteværelse og 1978 blev det til permanent bolig.

I 1980 blev begge pensioneret

Bente var ”kun” 50 og fuld af energi. Fårene blev klippet. Ulden blev kartet og spundet. Farvet og filtet og strikket. Køkkenhaven var stor og de vilde urter fik lov at trække på snaps mod indvortes og udvortes. At kende og bestemme de vilde planter var en kæphest.

Flokken af børnebørn voksede støt til 8. De havde en bedstemor med stort B, og nogle ferier som de aldrig glemmer. De mødtes, de lejede på marken, i halmen, i

skoven, i bakkerne, i mosen og ikke mindst i bækken som løb under gårdspladsen. Bedstemor havde planlagt terrænløb og andre opgaver, og der var altid noget at tegne på, så tegningerne hang overalt. Jens gik i værkstedet og producerede små træspil. Da Kirstin blev alene med Simon og Sara havde de overskud til en ekstra indsats. De blev et samlingssted og et fristed med 10 rigtig gode år for hele familien, der altid var velkommen.

Da Jens fik de første små blodpropper omkring 70 års alderen, var han ikke den samme mere. Han hidsede sig op over småting, blev undertiden indesluttet, træt, og havde svært ved at vurdere hvor langt han kunne spadsere. Børnebørn var støjende. Bente eksperimenterede med silkemaling og knipling.

I 93 fik Jens en større blodprop og kunne ikke gå mere. Personligheden var stærkt forandret og han kom på plejehjemmet.

Bente solgte ejendommen, til Jens store beklagelse og flyttede til Assentoft i andelsbolig tæt på plejehjemmet hvor hun kunne besøge Jens hver dag. Det blev nogle drøje år til han døde i dec. 1996.

På Bøgevej fik hun nogle rigtig gode venner og det var blevet tid til oldebørn.

I skrivende stund sommer 2006 er Bente flyttet i beskyttet bolig i foråret.

Det betyder mad i kantinen og daglig kontakt med andre.

Bedstemor har det bedre trods en krop der ikke altid vil følge med.

Hvad har betydet mest i dit liv ?

- ! Jeg følte mig svigtet af min mor – far og Inger gjorde nok sit, min mor har nok ikke haft andet valg.
- ! At ro ud på Mariager Fjord
- ! At kende planterne i naturen
- ! At få mine børn og børnebørn godt i vej – at holde forbindelsen
- ! Kærligheden – samhørigheden.